

Con Amore juicht haar publiek toe: verbannet die klage

Muziek

Weihnachts Oratorium door C.O.V. Con Amore o.l.v. Bernhard Touwen, m.m.v. Amaryllis Dieltiens (sopraan), Mirjam Schreur (mezzo), Peter Gijsbertsen (tenor), Marc Pantus (bas) en Concerto Brabant. Gehoord: 11-12, Pieterskerk, Leiden.

Con Amore: een koor als 'Licht dat aanstoot in de morgen' dat je toejuicht: word wakker, kom er uit, 'verbannet die Klage!'

Natuurlijk, zo'n fraaie uitvoering van vier cantates uit Bachs Weihnachts Oratorium, schitterend als kristal, heeft zijn kleine insluitsels. Laten we er meteen mee beginnen, des te eerder komen schoonheid en expressie aan bod.

Zo speelt het (professionele) orkest helaas niet altijd haarzuiver, o.a. in het voorspel van het laatste koraal van de zesde cantate. Ook de eerste violist in zijn solo vóór de alt aria 'Schliesse, mein Herze' inspireert niet echt; zijn spel klinkt vrij mechanisch. En Con Amore zelf heeft het even moeilijk in het openingskoor van de vierde cantate. De koorklank is hier weinig doorzichtig, de vierstemmigheid klinkt log en onzeker; alsof die drie achtste maat maar niet wil gaan dansen. Maar voor de rest, en dat is bijna overal, niets dan lof voor dit 'gewone' oratoriumkoor dat in staat is boven zichzelf uit te stijgen onder leiding van Bernhard Touwen, die

gretig én relaxed dirigeert.

De eerlijkheid gebiedt dat deze muziek al sowieso uitnodigt tot hartstochtelijk vreugdebetoon. Neem zo'n openingskoor 'Rühmet, was heute der Höchste getan!' De hartveroverende pauken, gouden blazers (verrukkelijke hobo en fagot!), het zwiepende plenum en vitaal verende koor 'Jauchzet, frohlocket'; je kan nauwelijks op je stoel blijven zitten.

Ook zoiets kleins als de articulatie van 'Schatz und Teil' binnen het duet voor sopraan en bas 'Jesu meine freud und Wonne' verrast compleet, evenals de voluit stralend gezongen koralen. Maar dan ook dat éne ingetogen 'Ich steh an deiner Krippen hier', waarover Con Amore een waas van devotie legt, het is allemaal even mooi en overtuigend.

Opvallend weinig maakt Touwen gebruik van de fermates, op die ene keer na: 'nimm alles hin, mein Geist und Sinn, Herz, Seel und Mut'. Hier geeft het koor Jezus ruimte en tijd om de mensheid met open armen te ontvangen. De vier solisten zingen stuk voor stuk fraai en betrokken, geven de woorden inhoud en karakter, spelen met klank en kleur.

Niettemin verdient de sopraan Amaryllis Dieltiens een extra pluim.

Haar stem is zo wendbaar, vol kracht en licht, soms zo zijdezacht dat er zinnen ontstaan die als witte veertjes opwaaien en wegzweven, wellicht neerdalen in Bethlehems dreven; 'Nur ein Wink von seinen Händen'.

Lidy van der Spek